

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212348
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712212348.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni E. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ľ. V. XXXX/X, A., prechodne bytom V. P. M. XXXX/X, XXX XX A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, pracovisko Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 872,28 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/265/2012-85 zo dňa 16. 01. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 177,42 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, vedený v M. F., a.s., T. N., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 33,53 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, vedený v M. F., a.s., T. N., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX., v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zo dňa 16. 01. 2013 návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia 872,28 Eur s príslušenstvom zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok) a zároveň rozhodol, že ani vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok).

Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil okresný súd tým, že vychádzajúc z (presne špecifikovaných) skutkových zistení a citovaných ustanovení právnych predpisov „dospel k názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný.“ V tejto súvislosti konštatoval, že „odporkyňa nedlhuje navrhovateľovi z titulu poskytnutého úveru žiadnu sumu s tým, že pokiaľ ide o úrok a poplatky na tieto nemá navrhovateľ zo zákona nárok a pokiaľ ide o istinu, táto bola splatená v celom rozsahu, navyše bola navyše zaplatená zo strany odporkyne suma 278,82 Eur, teda súd nemá ani zato, že by odporkyňa bola v omeškaní, a preto súd nepriznal navrhovateľovi v žalobnom návrhu ani uplatnený úrok z omeškania“ a preto na základe uvedených skutočností návrh navrhovateľa zamietol. V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania poukázal na aplikáciu ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), z ktorého vyplýva, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov

potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V tejto súvislosti následne konštatoval, že „odporkyňa bola pri bránení svojho práva v konaní úspešná, nakoľko súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, avšak navrhovateľa si žiadne trovy konania neuplatnila, resp. nežiadala priznať náhradu trov konania a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej boli nejaké trovy vznikli, a preto súd rozhodol tak, že jej právo na náhradu trov konania nepriznal.“ V súvislosti s rozhodnutím o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne dospel k názoru, že ním uplatňované trovy konania predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia nie sú účelne vynaložené (v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.), pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (advokát) zastupoval spotrebiteľskú organizáciu, a táto zo svojej podstaty musí byť schopná sama poskytnúť potrebnú, teda i právnu pomoc. Z uvedeného dôvodu preto rozhodol, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal vedľajší účastník na strane odporkyne v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým okresný súd rozhodol, že nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok). Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v tejto časti zmenil a priznal mu náhradu (presne špecifikovaných) trov prvostupňového konania, predstavujúcich náhradu trov jeho právneho zastúpenia. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal i náhradu (presne špecifikovaných) trov odvolacieho konania. V odôvodnení odvolania uviedol rozsiahlu skutkovú a právnu argumentáciu, ktorou zdôvodňoval prečo považuje rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti za vecne nesprávne.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil a aby mu priznal náhradu trov odvolacieho konania, predstavujúcich náhradu trov jeho právneho zastúpenia, ktorých výšku presne špecifikoval. Argumentoval, že „právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné“, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že „vedľajší účastník (...) musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.“ Okrem toho vyslovil názor, že „trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.“

Krajský súd ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok), podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na potvrdenie tejto časti rozhodnutia (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý

sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ako už bolo uvedené, v tomto prípade okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Je teda zrejmé, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný a z toho logicky vyplýva, že v konaní bola úspešná druhá procesná strana - odporkyňa a i vedľajší účastník vystupujúci na jej strane.

Z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže v tomto prípade odporkyňa i vedľajší účastník vystupujúci na jej strane mali plný úspech v konaní, okresný súd nerozhodol vecne správne, keď (i) na rozhodovanie o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (na rozdiel od samotnej odporkyne) odmietol aplikovať zásadu úspešnosti v konaní, vyplývajúcu z vyššie citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku čoho neoprávnene nezaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Z obsahu spisu (konkrétne z odporu vedľajšieho účastníka a z jeho písomného vyjadrenia vo veci zo dňa 14. 01. 2013) nemožno v žiadnom prípade vyvodiť, že išlo len o formálne a vecne bezobsažné úkony, ktoré by bolo možno považovať za neúčelné. Odvolací súd preto konštatuje, že okresným súdom uvádzané okolnosti a argumenty zdôvodňujúce nepriznanie trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne (za daného skutkového a právneho stavu) nie sú a nemôžu byť relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania, zmeniť tak, že navrhovateľa zaviazal k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške

177,42 Eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za tri úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, za podanie odporu proti platobnému rozkazu a za písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 14. 01. 2013, vo výške 51,45 Eur za každý úkon (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu 872,28 Eur, podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 1 písm. a, b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“) a z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za prvé dva uvedené úkony právnej služby /realizované v roku 2012/ v sume 7,63 Eur za každý úkon a za tretí úkon právnej služby /realizovaný v roku 2013/ v sume 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy prvostupňového konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Záverom odvolací súd konštatuje, že sa nezaoberal procesným návrhom vedľajšieho účastníka uvedeným v odvolaní, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o (presne špecifikovaných) otázkach práva spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania, pretože tento procesný návrh bol podaný podmienene, pre prípad, ak by sa odvolací súd v tejto otázke stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, čo sa však nestalo.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu, t.j. výrok o zamietnutí návrhu (prvý výrok) a výrok, ktorým bolo rozhodnuté, že odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa i vedľajší účastník na strane odporkyne boli v odvolacom konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila a ani jej žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli a preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania odporkyne nerozhodoval. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník na strane odporkyne si uplatnil trovy odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia) v samotnom odvolaní. Za uvedený úkon právnej služby - odvolanie, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej, prináleží odmena vo výške 25,72 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky) a režijná paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) v sume 7,81 Eur, teda spolu 33,53 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.